

**НАСТУПНІСТЬ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРАВІ** з'єднує минуле, сьогоднішнє і майбутнє, вводить в життя нового покоління вже апробовані часом досягнення у цій галузі права. Водночас, хоча новації і звернені в майбутнє, їх сила – у зв'язку з минулим та опорі на нац. традиції та звичаї, що є засторогою від необачного копіювання іноз. права.

Наступність у крим. зак-ві – це такий зв'язок між двома законами, які встановлюють злочинність і караність діяння та ін. його крим.-правові наслідки, при якому в новому нормат. акті зберігаються осн. ознаки, які визначають змістовну і формальну характеристику попереднього крим. закону. Ці ознаки виступають елементами наступності, тобто тими частками, які в сукупності дозволяють зробити висновок про наявність чи відсутність зв'язку між раніше діючими і новими законами. Наступність найбільш яскраво виявляється в кодифікованих нормат.-правових актах. Це було значною мірою враховано зак-вцем у *КК України 2001*. Зокрема, забезпечена наступність тих положень, які витримали апробацію часом і відповідають нормам цивілізованого крим. права, а саме: збережені й розвинені відомі й раніше чинному КК 1960 положення про *підстави крим. відповідальності*, межі чинності крим. закону, форми *вини*, відповідальність за *незакінчений злочин*, *співучасть* тощо.

*Лит.:* Бажанов М. И. К вопросу о преемственности в уголовном праве // Проблемы законности. – 1995. – Вып. 30; Навроцький В. О. Наступність кримінального законодавства України (порівняльний аналіз КК України 1960 р. та 2001 р.). – К., 2001.

*Ю. В. Баулін*